

KULTÚRA

Könyvajánlat

A Liliom Aurum könyvkiadónál megjelent **Szülföldem szép határa** című, dokumentumokkal gazdagon illusztrált emlékező könyv szerzője **Tipary László**, szülföldjének, szülfalujának és Ipolyság környékének szerelmese, lelkes lokálpatrióta, az itteni magyarság múltbeli és jelenlegi sérelmeinek és gondjainak szenvedélyes megszólaltatója, tárgyi emlékeinek fáradhatatlan gyűjtője az Ipolyság melletti Tompán lakik. A kötet tartalmát, melyet – Tipary László vallomása szerint – feleségével **Tipary Lászlóné Nagy Margittal** együtt írt, a következő alcím konkretizálja: *Magyarok deportálása és kitelepítése szülföldjükről Csehszlovákiában az 1946–1948-as években*. Sokat elárul a szerző szándékáról ajánló és köszönő szövege is: „*Drága feleségem emlékének, aki tizennégy éves korában elszenvetődött a deportálásnak. És szülei emlékének, akiket vele együtt szintén elhurcoltak. Drága emléküket áldja meg az Isten! És mindazok emlékének, akik szenvedő alanyai voltak egy barbár szülföldrablásnak a XX. század derekán. Akkor, amikor a II. világháború után az emberiségre »ráköszönt a béke«.*”

Előszavában a szerző megjegyzi, hogy visszaemlékezéseiben csak részben érinti az országos eseményeket. Részletese-

ben csupán az Ipolysági járásban s a város közelében fekvő Gyerk községben lezajlottakat írja le, kitérve aszomszédos közösségek jellegzetes történéseire is. Mindezekből – a szerző szerint is – megtudhatjuk, milyen nemzetiségű lakosok lakták e falvakat az elmúlt századokban.

És még két mondat ízelítőnek az *Egy kis történelmi áttekintés* című fejezet mottójának is minősíthető elejéről: „*A történelem folyamán, beleértve a »felejtett« és »gyilkos« XX. századot is, végtelenül sok ártatlan embert kínoztak meg, gyilkoltak és gyilkoltattak le. Ez a szégyenfolt örökké lemoshatatlan maradvány a történelem vérző vásznáról.*” A továbbiakban a szerző megállapítja, hogy a felvidéki magyarság kálváriája Trianonban kezdődött.

S mi minden van még a könyvben? A beneši dekrétumok következtében sok magyar nemzetiségű embernek tragédiába torkolló sorsa, tanulságos háttorborgató események, történetek, hivatalnoki és rendőri szívtelenségek – kegyetlenkedések – a keresztény szellemiség szinte teljes megcsúfolása stb. És még valami: az akkorka-maszkorú Tipary László mindent megörökítő versei is. Az emberiséget és lelkiismeretét ébresztő kötet mindnyájunk könyvespolcára kívánczok.

/korpás/

Könyvkeresztelő

Az Ipolysági Városi Könyvtár

meghívja az érdeklődőket új évi első rendezvényére,

Tipary László: Szülföldem szép határa

című új művének könyvkeresztelőjére.

Közreműködnek: **Bodonyi András, Vas Ottó,**

Danis Ferenc mérnök.

Időpont: **január 13.** /csütörtök/, **16.00 óra**

Helyszín: az új városi könyvtár /J. Král' u. 52./

Szeretettel várjuk!

Egyházmegyei vers- és prózamondó verseny

Úgy néz ki, hagyománnyá nemesült, hogy a **Barsi Református Keresztyén Egyházmegye** Zalában, Csontos Vilmos falujában tartja az egyházmegyei vers- és prózamondó versenyt. Az idén – immár másodszor – a missziói bizottság vezetője, **Ambrus Erika** kisölkve lelkipásztor, espereshelyettes szervezte e nemes vetélkedést, melyre 2004. december 4-én került sor.

A szervező lelkes asszony a helyi gyülekezet templomában köszöntötte a gyermekeket, kísérőiket – szülőket, pedagógusokat és lelkeseket –, valamint a zsűri tagjait. **Antala Éva** lelkipásztor áhítatában méltatta az ilyen rendezvények hitépítő szerepét és jelentőségét.

Az áhítat után kezdődött a községi kultúrházban a verseny. A lelkesekből és pedagógusokból álló zsűri elnöke, **Újváry László** 26 versenyzőt szólíthatott az ízlésesen díszített pó-

diumra. A kiírás értelmében a versenyzőknek **istenes** verset vagy prózai szöveget kellett választaniuk. Az egyes kategóriák első helyezettjei – óvodások: **Zubnár Kitti**, elsős alapsiskolások: **Zsiga Tibor**, alsó tagozatos alapsiskolások: **Kovács Ádám**, felső tagozatosok: **Vincze István**, középiskolások: **Nagy Tímea**. A prózamondás győztese a felső tagozatosok kategóriájában **Kassai Renáta**.

Az emléklapok és a díjak átadásátán a zsűrielnök – szervezők szándékát is tolmácsolva – bejelentette, hogy a következő évben is lesz ilyen verseny.

A verseny végén **Kuczy Lajos** esperes és **Ambrus Erika** lelkipásztor megköszönte a zalabai gyülekezet vendéglátását, **Michlian Etelka** polgármester és a versenyt szponzorálók támogatását, valamint a felkészítők és a zsűri áldozatos munkáját.

/korpás/

A Hírességeink vándorkiállítás Ipolyságra ért

„*Ez a szép kiállítás nagyon tanulságos és folytatást érdemel.*”
„*Hinni kell, hogy van /lesz/ folytatása az örökségnek.*”
„*Nagyon sok hasonló kiállításra lenne szükség.*”

Ilyen és ezekhez hasonló beírásokat-véleményeket olvashatunk annak a Hírességeink vándorkiállításnak a Vándorlevelében, melyet – összefogással – magyarországi és szlovákiai könyvtárosok hoztak tető alá, s tavasszal indítottak hosszabb vándorútra Komáromban. A kiállítás anyaga 2004. dec. 8-án érkezett Ipolyságra, és 2005. jan. 10-ig tekinthető meg reggel 8-tól délután 16 óráig a városháza emeleti előcsarnokában. A kiállítás előkészítésében közreműködtek Sopron, Győr, Tatabánya, Vác, Szentendre, Dunaszerdahely, Szenc, Zseliz, Párkány, Ipolyság, Érsekújvár és Komárom városokban működő megyei, regionális és városi könyv-

tárak.

Ipolyság e kiállításon szereplő hírességei: **Pongrácz Lajos** /1815–1899/ krónikás, közíró, közéleti ember; **Kovács Sebestyén Endre** /1861–1915/ sebészorvos, kórházalapító; **Simonyi Lajos** /1904–1998/ festőművész, pedagógus. Kiknek a társaságában találjuk őket e kiállításon? Csak az ismertebbeket sorolom fel: Hamvas Béla író, filozófus; Barcsay Jenő festő, grafikus; Liszt Ferenc, Széchenyi István, Szenczi Molnár Albert, Kassai Lajos, Jókai Mór stb. Kell ennél tökéletesebb ajánlás?

Használják ki az utolsó napokat, órákat, és tekintsek meg a kiállítást!

/korpás/